

31997R0338

3.3.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 61/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 338/97
z dnia 9 grudnia 1996 r.
w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 130s ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189 c Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (EWG) nr 3626/82 ⁽⁴⁾ wprowadza we Wspólnocie Konwencję o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.; celem Konwencji jest ochrona gatunków fauny i flory zagrożonych wyginięciem poprzez wprowadzenie środków kontroli międzynarodowego handlu okazami tych gatunków.

(2) Aby poprawić poziom ochrony gatunków dzikiej fauny i flory, które są zagrożone handlem lub mogą być nim

zagrożone, rozporządzenie (EWG) nr 3626/82 musi zostać zastąpione rozporządzeniem, które uwzględniłoby wiedzę naukową zdobytą od czasu jego przyjęcia i obecną strukturę handlu; ponadto zniesienie środków kontroli na wewnętrznych granicach w wyniku powstania jednolitego rynku powoduje konieczność przyjęcia bardziej rygorystycznych środków kontroli na zewnętrznych granicach Wspólnoty, wraz z kontrolą dokumentacji i towarów w urzędach celnych na granicy, na której są wprowadzone.

(3) Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla wprowadzenia lub stosowania wszelkich bardziej rygorystycznych środków przez Państwa Członkowskie, zgodnie z Traktatem, w szczególności w odniesieniu do posiadania okazów gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem.

(4) Konieczne jest ustalenie obiektywnych kryteriów włączania gatunków dzikiej fauny i flory do załączników do niniejszego rozporządzenia.

(5) Wykonanie niniejszego rozporządzenia wymaga zastosowania wspólnych warunków wydawania, zastosowania i przedstawiania dokumentów związanych z zezwoleniem na wprowadzanie do Wspólnoty oraz wywóz lub powrotny wywóz ze Wspólnoty okazów gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem; konieczne jest ustanowienie przepisów szczególnych odnoszących się do tranzytu okazów przez Wspólnotę.

(6) Organ administracyjny Państwa Członkowskiego przeznaczenia, wspomagany przez organ naukowy tego Państwa Członkowskiego, oraz, tam gdzie to stosowne, biorąc pod uwagę wszelkie opinie Grupy ds. Przeglądu Naukowego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 3.2.1992, str. 1 oraz Dz.U. C 131 z 12.5.1994, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 223 z 31.8.1992, str. 19.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 1995 r. (Dz.U. C 17 z 22.1.1996, str. 430). Wspólne stanowisko Rady z dnia 26 lutego 1996 r. (Dz.U. C 196 z 6.7.1996, str. 58) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 września 1996 r. (Dz.U. C 320 z 28.10.1996).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 384 z 31.12.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 558/95 (Dz.U. L 57 z 15.3.1995, str. 1).

- ma podejmować decyzje w sprawie wniosków dotyczących wprowadzenia okazów do Wspólnoty.
- (7) Konieczne jest uzupełnienie przepisów dotyczących powrotnego wywozu poprzez wprowadzenie procedury konsultacyjnej, aby można było ograniczyć ryzyko naruszenia.
- (8) Aby zagwarantować skuteczną ochronę gatunków dzikiej fauny i flory, można wprowadzać dodatkowe ograniczenia dotyczące wprowadzania okazów do Wspólnoty oraz ich wywozu ze Wspólnoty; w odniesieniu do żywych okazów ograniczenia te mogą być uzupełnione dodatkowymi ograniczeniami na poziomie wspólnotowym w zakresie posiadania lub przewozu takich okazów w obrębie Wspólnoty.
- (9) Konieczne jest ustanowienie przepisów szczególnych mających zastosowanie do urodzonych i wyhodowanych w niewoli lub sztucznie rozmnażanych okazów, okazów stanowiących dobra osobiste lub część gospodarstwa domowego oraz do niekomercyjnych wypożyczeń, darowizn lub wymiany między zarejestrowanymi naukowcami i instytucjami naukowymi.
- (10) Istnieje potrzeba, w celu zapewnienia możliwie najszerszej ochrony gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem, ustanowienia przepisów dotyczących kontroli handlu i przewozu okazów w obrębie Wspólnoty oraz warunków, w jakich są one trzymane; należy ustalić wspólne reguły wydawania, ważności i zastosowania świadectw wydawanych na mocy niniejszego rozporządzenia, które przyczyniają się do kontrolowania takiej działalności.
- (11) Należy podjąć środki w celu zmniejszenia negatywnych skutków transportu do miejsca przeznaczenia dla żywych okazów z lub w obrębie Wspólnoty.
- (12) Aby zapewnić skuteczność środków kontroli i usprawnić procedury celne, należy wyznaczyć urzędy celne zatrudniające wyszkolony personel odpowiedzialny za przeprowadzanie niezbędnych formalności i odpowiednich kontroli w miejscach wprowadzenia okazów do Wspólnoty w celu przydzielenia im przeznaczenia celnego w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ lub w miejscach dokonywania wywozu lub powrotnego wywozu ze Wspólnoty; powinno się zapewnić warunki gwarantujące, że żywe okazy są właściwie przetrzymywane oraz że sprawowana jest właściwa opieka nad nimi.
- (13) Wykonanie niniejszego rozporządzenia wymaga także wyznaczenia organu administracyjnego i naukowego przez Państwa Członkowskie.
- (14) Informowanie społeczeństwa i zapoznavanie go z przepisami niniejszego rozporządzenia, w szczególności na przejściach granicznych, może zachęcić do przestrzegania przepisów.
- (15) Aby zapewnić skuteczną realizację niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie powinny ściśle monitorować przestrzeganie jego przepisów, a w tym celu ściśle współpracować ze sobą oraz z Komisją; wymaga to przekazywania informacji związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.
- (16) Monitorowanie poziomów handlu gatunkami dzikiej fauny i flory objętymi niniejszym rozporządzeniem ma kluczowe znaczenie dla oceny wpływu handlu na stan ochrony gatunków; należy opracowywać szczegółowe sprawozdania roczne w jednolitej formie.
- (17) W celu zagwarantowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia istotne jest nakładanie przez Państwa Członkowskie sankcji za naruszenie w sposób zarówno wystarczający, jak i odpowiedni do charakteru i powagi naruszenia.
- (18) Istotne jest ustanowienie procedury wspólnotowej umożliwiającej wprowadzenie w życie przepisów i zmian do załączników do niniejszego rozporządzenia, które zostaną przyjęte w odpowiednim terminie; należy powołać Komitet, który umożliwi ścisłą skuteczną współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w tej dziedzinie.
- (19) Mnogość aspektów biologicznych i ekologicznych, jakie zostaną wzięte pod uwagę przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, wymaga powołania Grupy ds. Przeglądu Naukowego, której opinii Komisja przekazywałaby Komitetowi i organom administracyjnym Państw Członkowskich, aby pomóc im w podejmowaniu decyzji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona gatunków dzikiej flory i fauny oraz zagwarantowanie ich zachowania poprzez regulację handlu nimi zgodnie z następującymi artykułami.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się zgodnie z celami, zasadami i postanowieniami Konwencji, określonymi w art. 2.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „Komitet” oznacza Komitet ds. Handlu Dziką Fauną i Florą, powołany na podstawie art. 18;
- b) „Konwencja” oznacza Konwencję o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (Cites);
- c) „kraj pochodzenia” oznacza kraj, w którym okaz został pozyskany w naturze, wyhodowany w niewoli lub sztucznie rozmnożony;
- d) „zawiadomienie o przywozie” oznacza zawiadomienie przez importera lub jego pośrednika lub przedstawiciela w chwili wprowadzania do Wspólnoty okazu gatunku włączonego do załączników C lub D, na formularzu zaleconym przez Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;
- e) „sprowadzenie z morza” oznacza wprowadzenie do Wspólnoty jakiegokolwiek okazu pozyskanego i sprowadzonego bezpośrednio ze środowiska morskiego niepodlegającego jurysdykcji jakiegokolwiek Państwa, w tym z przestrzeni powietrznej nad morzem, dna morskiego i gruntu poniżej morza;
- f) „wydanie” oznacza zakończenie wszystkich procedur związanych z przygotowaniem i nadaniem ważności zezwoleniu lub świadectwu i jego dostarczeniem wnioskodawcy;
- g) „organ administracyjny” oznacza krajowy organ administracyjny, wyznaczony w przypadku Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) lub w przypadku państwa trzeciego będącego stroną Konwencji zgodnie z art. IX Konwencji;
- h) „Państwo Członkowskie przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie przeznaczenia wymienione w dokumencie stosowanym przy wywozie lub powrotnym wywozie okazu; w wypadku sprowadzenia z morza oznacza Państwo Członkowskie, w którego jurysdykcji znajduje się miejsce przeznaczenia okazu;
- i) „oferowanie do sprzedaży” oznacza oferowanie do sprzedaży lub wszelkie działanie, które można by w rozsądny sposób uznać za ofertę sprzedaży, w tym reklamę lub spowodowanie jej ogłoszenia do sprzedaży lub zaproszenie do pertraktacji;
- j) „dobra osobiste lub stanowiące część gospodarstwa domowego” oznaczają martwe okazy lub fragmenty okazów lub też ich produkty pochodne, które są własnością podmiotu prywatnego, a które stanowią lub mają stanowić część jego zwykłego majątku ruchomego i dóbr;
- k) „miejsce przeznaczenia” oznacza miejsce, w którym zgodnie z zamierzeniem w momencie wprowadzenia do Wspólnoty mają w zwykłych okolicznościach znaleźć się okazy; w przypadku żywych okazów jest to pierwsze miejsce, w którym okazy mają się znajdować po jakimkolwiek okresie kwarantanny lub innego ograniczenia swobody, do celów badań i kontroli sanitarnych;
- l) „populacja” oznacza biologicznie lub geograficznie odrębną całkowitą liczbę osobników;
- m) „cele głównie handlowe” oznaczają wszelkie cele, których nie-handlowe aspekty wyraźnie nie dominują;
- n) „powrotny wywóz ze Wspólnoty” oznacza wywóz ze Wspólnoty jakiegokolwiek okazu, który został wcześniej wprowadzony;
- o) „powtórne wprowadzenie do Wspólnoty” oznacza wprowadzenie do Wspólnoty jakiegokolwiek okazu, który został wcześniej wywieziony lub powrotnie wywieziony;
- p) „sprzedaż” oznacza wszelki rodzaj sprzedaży. Do celów niniejszego rozporządzenia najem, handel wymienny lub zamianę uważa się za sprzedaż; wyrażenia pokrewne rozumie się w podobny sposób;
- q) „organ naukowy” oznacza organ naukowy wyznaczony w przypadku Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. b) lub w przypadku państwa trzeciego będącego stroną Konwencji zgodnie z art. IX Konwencji;
- r) „Grupa ds. Przeglądu Naukowego” oznacza organ konsultacyjny powołany na mocy art. 17;
- s) „gatunek” oznacza gatunek, podgatunek lub jego populację;
- t) „okaz” oznacza każde zwierzę lub roślinę, żywe lub martwe, należące do gatunku wymienionego w załącznikach A do D, każdą jego część lub produkt pochodny, zawarty w innych towarach lub nie oraz wszelkie inne towary, które zgodnie z dołączonym dokumentem, opakowaniem lub oznakowaniem lub etykietą, lub wszelkimi innymi okolicznościami mają

zawierać lub zawierają części lub produkty pochodne zwierząt lub roślin należących do tych gatunków, chyba że na podstawie wyraźnego wyłączenia takie części lub produkty pochodne nie podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia lub przepisom odnoszącym się do załącznika, w którym dane gatunki są wymienione, poprzez wskazanie odnośnie do tego w przedmiotowych załącznikach.

Za okaz uważa się okaz gatunku wymienionego w załącznikach A do D, jeśli jest on zwierzęciem lub rośliną, częścią lub produktem otrzymanym ze zwierzęcia lub rośliny, których przynajmniej jedno z „rodziców” należy do wymienionego tam gatunku. W przypadku gdy „rodzice” takiego zwierzęcia lub rośliny należą do gatunków wymienionych w różnych załącznikach lub gatunków, z których tylko jeden jest wymieniony, stosuje się przepisy bardziej rygorystycznego załącznika. Jednakże w przypadku okazów roślin mieszańców, jeśli jedno z „rodziców” należy do gatunku wymienionego w załączniku A, przepisy bardziej rygorystycznego załącznika stosuje się tylko wtedy, jeśli gatunek ten zostanie opatrzonej adnotacją odnośnie do tego w załączniku;

- u) „handel” oznacza wprowadzenie do Wspólnoty, w tym sprowadzenie z morza, wywóz i powrotny wywóz z jej obszaru, oraz wykorzystanie, przewóz lub przekazanie prawa własności w obrębie Wspólnoty, w tym w Państwie Członkowskim, okazów podlegających przepisom niniejszego rozporządzenia;
- v) „tranzyt” oznacza transport okazów między dwoma punktami znajdującymi się poza obszarem Wspólnoty przez terytorium Wspólnoty, wysyłanych do wymienionego odbiorcy, w czasie którego wszelka przerwa w przewozie wynika tylko z rozwiązań, jakich wymaga dany rodzaj transportu;
- w) „przetworzone okazy pozyskane ponad 50 lat wcześniej” oznaczają okazy, które zostały w znaczący sposób zmienione w stosunku do ich naturalnego, pierwotnego stanu, w celu wytworzenia biżuterii, ozdoby, dzieła sztuki, przedmiotu użytkowego lub instrumentu muzycznego ponad 50 lat przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i które, zdaniem organu administracyjnego Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, zostały pozyskane w takim stanie. Okazy takie są uważane za przetworzone tylko wtedy, gdy wyraźnie należą do jednej z wyżej wymienionych kategorii i w żadnym stopniu nie wymagają dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mogły służyć celom, do których są przeznaczone;
- x) „kontrola w chwili wprowadzenia, wywozu, powrotnego wywozu i tranzytu” oznaczają kontrole dokumentacyjne dotyczące świadectw, zezwoleń i zawiadomień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz – w przypadku gdy tak stanowią przepisy wspólnotowe lub w innych przypadkach na podstawie reprezentatywnych próbek przesyłek – badanie okazów, gdy to stosowne, któremu towarzyszy pobieranie próbek w celu dokonania analizy lub bardziej szczegółowych kontroli.

Artykuł 3

Zakres

1. Załącznik A obejmuje:
 - a) gatunki wymienione w dodatku I do Konwencji, w stosunku do których Państwa Członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń;
 - b) każdy gatunek:
 - i) na wykorzystanie którego istnieje lub może istnieć zapotrzebowanie we Wspólnocie lub w handlu międzynarodowym, a któremu grozi wyginięcie albo jest tak rzadki, że jakkolwiek poziom handlu może zagrozić jego przetrwaniu;
 - lub
 - ii) który należy do rodzaju, którego większość gatunków lub który jest rodzajem, którego większość podgatunków została wymieniona w załączniku A, zgodnie z kryteriami podanymi w lit. a) lub b) pkt i), a których wymienienie w załączniku ma istotne znaczenie dla skutecznej ochrony tych taksonów.
2. Załącznik B zawiera:
 - a) gatunki wymienione w dodatku II do Konwencji, inne niż wymienione w załączniku A, w stosunku do których Państwa Członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń;
 - b) gatunki wymienione w dodatku I do Konwencji, w stosunku do których zgłoszono zastrzeżenie;
 - c) wszelkie inne gatunki niewymienione w dodatkach I lub II do Konwencji;
 - i) będące przedmiotem handlu międzynarodowego na poziomie, który może być niezgodny:
 - z możliwością ich przetrwania lub z możliwością przetrwania populacji w niektórych krajach, lub
 - z zachowaniem całej populacji na poziomie zgodnym z rolą gatunku w ekosystemach, w których występuje;
 - lub
 - ii) których wymienienie w załączniku z powodu ich podobieństwa w wyglądzie do innych gatunków wymienionych w załączniku A lub B ma istotne znaczenie dla zapewnienia skuteczności kontroli handlu okazami takich gatunków;
 - d) gatunki, w stosunku do których ustalono, że wprowadzenie żywych okazów do siedlisk przyrodniczych we Wspólnocie stanowiłoby zagrożenie ekologiczne dla dzikich gatunków rodzimej fauny i flory Wspólnoty.

3. Załącznik C zawiera:

- a) gatunki wymienione w dodatku III do Konwencji, inne niż wymienione w załączniku A lub B, w stosunku do których Państwa Członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń;
- b) gatunki wymienione w dodatku II do Konwencji, w stosunku do których zgłoszono zastrzeżenie.

4. Załącznik D zawiera:

- a) gatunki niewymienione w załącznikach A do C, które są przywożone do Wspólnoty w ilościach uzasadniających monitorowanie;
- b) gatunki wymienione w dodatku III do Konwencji, w stosunku do których zgłoszono zastrzeżenie.

5. Gdy stan ochrony gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem uzasadnia ich włączenie do jednego z dodatków do Konwencji, Państwa Członkowskie przyczyniają się do wprowadzenia niezbędnych zmian.

Artykuł 4

Wprowadzenie do Wspólnoty

1. Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku A podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia zezwolenia na przywóz wydanego przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego przeznaczenia w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia.

Zezwolenie na przywóz może być wydane tylko przy uwzględnieniu ograniczeń ustanowionych stosownie do ust. 6 i spełnieniu następujących warunków:

- a) po rozważeniu wszelkich opinii przez Grupę ds. Przeglądu Naukowego właściwy organ naukowy wskazał, że wprowadzenie do Wspólnoty:
 - i) nie ma negatywnego wpływu na stan ochrony gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez daną populację gatunku;
 - ii) ma miejsce:
 - w jednym z celów określonych w art. 8 ust. 3 lit. e), f) i g), lub
 - w innych celach, które nie są szkodliwe dla przeżycia danego gatunku;

b) i) wnioskodawca dostarcza dowód z dokumentu, że okazy pozyskano zgodnie z prawodawstwem dotyczącym ochrony danych gatunków, który w przypadku przywozu z państwa trzeciego okazów gatunku wymienionego w dodatkach do Konwencji stanowi zezwolenie na wywóz lub świadectwo powrotnego wywozu, lub też jego kopię, wydane zgodnie z Konwencją przez właściwy organ kraju wywozu lub powrotnego wywozu;

ii) jednakże wydanie zezwoleń na przywóz gatunków wymienionych w załączniku A, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), nie wymaga takiego dowodu z dokumentu, ale oryginał każdego zezwolenia na przywóz nie zostanie wydany wnioskodawcy do czasu przedstawienia zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu;

c) właściwy organ naukowy upewni się, że pomieszczenie przeznaczone dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest właściwie wyposażone, aby zapewnić mu odpowiednią ochronę i opiekę;

d) organ administracyjny upewni się, że okaz nie zostanie wykorzystany do celów głównie handlowych;

e) organ administracyjny upewni się, po konsultacjach z właściwym organem naukowym, że z ochroną gatunku nie wiążą się żadne inne czynniki, które przemawiałyby przeciwko wydaniu zezwolenia na przywóz, oraz

f) w przypadku sprowadzenia z morza, organ administracyjny upewni się, że wszelki żywy okaz będzie przygotowany i wysłany w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko uszkodzenia, utraty zdrowia lub okrutnego traktowania.

2. Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku B podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia zezwolenia na przywóz wydanego przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego przeznaczenia w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia.

Zezwolenie na przywóz może być wydane tylko przy uwzględnieniu ograniczeń ustanowionych stosownie do ust. 6 oraz gdy:

- a) właściwy organ naukowy, po zbadaniu dostępnych danych i rozważeniu wszelkich opinii Grupy ds. Przeglądu Naukowego, stwierdzi, że wprowadzenie do Wspólnoty nie spowoduje negatywnego wpływu na stan ochrony gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez daną populację gatunku, biorąc pod uwagę aktualny lub przewidywany poziom handlu. Opinia ta obowiązuje w odniesieniu do następujących przypadków przywozu tak długo, jak nie zmienią się w znaczący sposób wspomniane wyżej aspekty;

- b) wnioskodawca dostarcza dowód z dokumentu, że pomieszczenie przeznaczone dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest właściwie wyposażone, aby zapewnić mu odpowiednią ochronę i opiekę;
- c) spełnione zostały warunki określone w ust. 1 lit. b) pkt i), lit. e) i f).

3. Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku C podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia zawiadomienia o przywozie oraz:

- a) w przypadku wywozu z kraju wspomnianego w związku z danym gatunkiem zawartym w załączniku C wnioskodawca przedstawi dokumentację dowodową w postaci zezwolenia na wywóz wydanego zgodnie z Konwencją przez właściwy do tego organ danego kraju, że okazy zostały pozyskane zgodnie z ustawodawstwem krajowym dotyczącym ochrony danego gatunku; lub
- b) w przypadku wywozu z kraju niewspomnianego w związku z danym gatunkiem zawartym w załączniku C lub powrotnego wywozu z jakiegokolwiek kraju wnioskodawca przedstawi zezwolenie na wywóz, świadectwo powrotnego wywozu lub świadectwo pochodzenia wydane zgodnie z Konwencją przez właściwy do tego organ kraju wywozu lub powrotnego wywozu.

4. Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku D podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia zawiadomienia o przywozie w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia.

5. Warunki wydania zezwolenia na przywóz, określone w ust. 1 lit. a) i d) oraz w ust. 2 lit. a), b) i c), nie mają zastosowania do okazów, w odniesieniu do których wnioskodawca przedstawi dowód z dokumentu:

- a) że zostały one poprzednio legalnie wprowadzone do Wspólnoty lub pozyskane we Wspólnocie oraz że w stanie zmodyfikowanym lub niezmodyfikowanym są powtórnie wprowadzone do Wspólnoty; lub
- b) że są to okazy przetworzone, które pozyskano ponad 50 lat wcześniej.

6. W konsultacji z danymi krajami pochodzenia, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 i biorąc pod uwagę wszelkie opinie Grupy ds. Przeglądu Naukowego, Komisja może wprowadzić ogólne ograniczenia lub ograniczenia odnoszące się do niektórych krajów pochodzenia, dotyczące wprowadzania do Wspólnoty:

- a) na podstawie warunków określonych w ust. 1 lit. a) pkt i) lub lit. e) okazów gatunków wymienionych w załączniku A;

- b) na podstawie warunków określonych w ust. 1 lit. e) lub w ust. 2 lit. a) okazów gatunków wymienionych w załączniku B; oraz

- c) żywych okazów gatunków wymienionych w załączniku B, odznaczających się wysoką śmiertelnością w czasie przesyłania lub dla których ustalono, że prawdopodobnie nie przeżyją w niewoli znacznej części ich potencjalnego okresu życia; lub

- d) żywych okazów gatunków, dla których ustalono, że ich wprowadzenie w środowisko naturalne Wspólnoty stanowi zagrożenie ekologiczne dla dzikich gatunków rodzimej fauny i flory Wspólnoty.

Komisja publikuje co kwartał wykaz takich ograniczeń, jeśli zostaną przyjęte, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

7. Jeżeli w następstwie wprowadzania do Wspólnoty wystąpią specjalne przypadki przeladunku, przewozu lotniczego lub kolejowego, zostanie przyznane odstępstwo od przeprowadzania niezbędnych kontroli i przedstawienia dokumentów przywozowych w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia, które są określone w ust. 1–4, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, aby umożliwić dokonanie takiej kontroli i przedstawienia w innym urzędzie celnym, wyznaczonym zgodnie z art. 12 ust. 1.

Artykuł 5

Wywóz lub powrotny wywóz ze Wspólnoty

1. Wywóz lub powrotny wywóz ze Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku A podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia w urzędzie celnym, w którym spełniane będą formalności wywozowe, zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu wydanego przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego, w którym znajdują się okazy.

2. Zezwolenie na wywóz okazów gatunków wymienionych w załączniku A może być wydane tylko wtedy, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- a) właściwy organ naukowy zawiadomi na piśmie, że schwytnie lub zebranie okazów żyjących w naturze lub ich wywóz nie będzie miał szkodliwego wpływu na stan ochrony gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez daną populację gatunku;

- b) wnioskodawca dostarczy dowód z dokumentu, że okazy zostały pozyskane zgodnie z obowiązującym prawodawstwem dotyczącym ochrony danego gatunku; jeśli wniosek zostanie przedłożony innemu Państwu Członkowskiemu niż Państwo Członkowskie pochodzenia, ten dowód z dokumentu zostanie złożony w postaci świadectwa stanowiącego, że okaz został pozyskany w naturze, zgodnie z prawodawstwem obowiązującym na terenie jego występowania;

- c) organ administracyjny upewni się, że:

- i) wszelki żywy okaz jest przygotowany i przesyłany w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko uszkodzenia, utraty zdrowia lub okrutnego traktowania; oraz
 - ii) — okazy gatunków niewymienionych w załączniku I do Konwencji nie będą wykorzystywane do celów głównie handlowych, lub
 - w przypadku wywozu do państwa będącego stroną Konwencji okazów gatunków, określonych w art. 3 ust.1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wydano zezwolenie na przywóz;
- oraz
- d) organ administracyjny Państwa Członkowskiego upewni się, po konsultacjach z właściwym organem naukowym, że z ochroną gatunku nie wiążą się żadne inne czynniki, które przemawiają przeciwko wydaniu zezwolenia na wywóz.

3. Świadczenie powrotnego wywozu może być wydane tylko wtedy, gdy zostały spełnione warunki określone w ust. 2 lit. c) i d), a wnioskodawca dostarczył dowód z dokumentu, że okazy:

- a) zostały wprowadzone do Wspólnoty zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- b) jeśli zostały wprowadzone do Wspólnoty przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, odbyło się to zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 3626/82; lub
- c) jeśli zostały wprowadzone do Wspólnoty przed 1984 r., to zostały one wprowadzone do handlu międzynarodowego zgodnie z postanowieniami Konwencji; lub
- d) zostały w sposób legalny wprowadzone na terytorium Państwa Członkowskiego, zanim przepisy rozporządzenia określone w lit. a) i b) lub postanowienia Konwencji zaczęły wobec nich obowiązywać lub zaczęły obowiązywać w danym Państwie Członkowskim.

4. Wywóz lub powrotny wywóz ze Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załącznikach B i C podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia w urzędzie celnym, w którym spełniane są formalności wywozowe, zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu, wydanego przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajdują się okazy.

Zezwolenie na wywóz może być wydane tylko wtedy, gdy zostały spełnione warunki, określone w ust. 2 lit. a), b), c) i) oraz d).

Świadczenie powrotnego wywozu może być wydane tylko wtedy, gdy zostały spełnione warunki określone w ust. 2 lit. c) i) oraz d) oraz ust. 3 lit. a)–d).

5. Gdy wniosek o świadectwo powrotnego wywozu dotyczy okazów wprowadzanych do Wspólnoty na podstawie zezwolenia na przywóz wydanego przez inne Państwo Członkowskie, organ administracyjny musi się wcześniej skonsultować z organem administracyjnym, który wydał to zezwolenie. Procedury konsultacyjne i przypadki wymagające konsultacji zostaną ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

6. Warunki wydania zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu, określone w ust. 2 lit. a) i c) pkt ii), nie mają zastosowania do:

- i) przetworzonych okazów pozyskanych ponad 50 lat wcześniej; lub
- ii) martwych okazów oraz ich części i produktów pochodnych, dla których wnioskodawca dostarczy dowód z dokumentu, że zostały pozyskane legalnie, zanim zaczęły wobec nich obowiązywać przepisy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (EWG) nr 3626/82 lub też postanowienia Konwencji.

7. a) Właściwy organ naukowy w każdym Państwie Członkowskim monitoruje wydawanie zezwoleń na wywóz przez to Państwo Członkowskie w przypadku okazów gatunków wymienionych w załączniku B i faktyczny wywóz takich okazów. Kiedy tylko taki organ naukowy ustali, że wywóz okazów należących do któregośkolwiek z takich gatunków powinien zostać ograniczony, aby zachować ten gatunek w całym zakresie jego występowania na poziomie odpowiadającym roli, jaką odgrywa w ekosystemie, w którym występuje, a przy tym na znacznie wyższym poziomie niż ten, na którym gatunek ten kwalifikowałby się do włączenia do załącznika A, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) lub b) pkt i), organ naukowy powiadomi na piśmie właściwy organ administracyjny o odpowiednich środkach, jakie należy podjąć, aby ograniczyć wydawanie zezwoleń na wywóz okazów tego gatunku.

b) Kiedy tylko organ administracyjny zostanie powiadomiony o środkach, określonych w lit. a), poinformuje on o tym Komisję i przekaze jej swoje uwagi, w których, jeśli to stosowne, zaleci wprowadzenie ograniczeń w wywozie danych gatunków, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 6

Odrzucenie wniosków o zezwolenia i świadectwa, określone w art. 4, 5 i 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie odrzuci wniosek o wydanie zezwolenia lub świadectwa z przyczyn istotnych w odniesieniu do celów niniejszego rozporządzenia, powiadomi ono niezwłocznie Komisję o odrzuceniu i jego powodach.

2. Komisja przekaze pozostałym Państwom Członkowskim informacje otrzymane zgodnie z ust. 1, aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli wniosek dotyczy wydania zezwolenia lub świadectwa odnoszącego się do okazów, dla których wcześniej odrzucono taki wniosek, wnioskodawca musi powiadomić właściwy organ, do którego składany jest wniosek, o poprzednim odrzuceniu.

4. a) Państwa Członkowskie uznają odrzucenie wniosków przez właściwe organy pozostałych Państw Członkowskich w przypadkach, gdy takie odrzucenie opiera się na przepisach niniejszego rozporządzenia.

b) Jednakże ten wymóg nie ma zastosowania w przypadku, gdy okoliczności uległy znacznej zmianie lub pojawił się nowy dowód na poparcie wniosku. W takim przypadku, jeśli organ administracyjny wydaje zezwolenie lub świadectwo, informuje o tym Komisję, podając powody wydania.

Artykuł 7

Odstępstwa

1. Okazy urodzone i wyhodowane w niewoli lub sztucznie rozmnożone

a) Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 8, okazy gatunków wymienionych w załączniku A, które urodziły się i zostały wyhodowane w niewoli lub są sztucznie rozmnożone, traktowane są zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do okazów gatunków wymienionych w załączniku B.

b) W przypadku sztucznie rozmnażanych roślin przepisy art. 4 i 5 mogą być uchylone na specjalnych warunkach ustanowionych przez Komisję w odniesieniu do:

- i) stosowania świadectw fitosanitarnych;
- ii) handlu prowadzonego przez zarejestrowane podmioty gospodarcze i instytucje naukowe, określone w ust. 4 niniejszego artykułu; oraz

iii) handlu mieszancami.

c) Kryteria ustalania, czy okaz urodził się i został wyhodowany w niewoli lub był sztucznie rozmnażany, czy do celów handlowych, oraz specjalne warunki, określone w lit. b), określone są przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

2. Tranzyt

a) W drodze odstępstwa od art. 4, w przypadku gdy okaz przewożony jest tranzytem przez Wspólnotę, kontrola i przedstawienie opisanych zezwoleń, świadectw i zawiadomień w granicznym urządzie celnym w punkcie wprowadzenia nie jest wymagane.

b) W przypadku gatunków wymienionych w załącznikach, zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. a) i b), odstępowo określone w lit. a) ma zastosowanie tylko wtedy, gdy ważny dokument wywozu lub powrotnego wywozu przewidziany przez Konwencję w odniesieniu do okazów, którym towarzyszy, i określający miejsce przeznaczenia okazów został wydany przez właściwe organy państwa trzeciego wywozu lub powrotnego wywozu.

c) Jeśli dokument określony w lit. b) nie został wydany przed wywozem lub powrotnym wywozem, okaz należy zatrzymać oraz, gdy to stosowne, skonfiskować, chyba że dokument zostanie złożony z mocą wsteczną, zgodnie z warunkami określonymi przez Komisję, według procedury ustanowionej w art. 18.

3. Dobra prywatne lub stanowiące część gospodarstwa domowego

W drodze odstępstwa od art. 4 i 5, zawarte w nich przepisy nie mają zastosowania do martwych okazów, części i produktów pochodnych okazów gatunków wymienionych w załącznikach A do D, które stanowią dobra prywatne lub części gospodarstwa domowego wprowadzane do Wspólnoty, wywożone lub powrotnie wywożone z niej, zgodnie z przepisami, które określi Komisja, według procedury ustanowionej w art. 18.

4. Instytucje naukowe

Dokumenty, określone w art. 4, 5, 8 i 9, nie są wymagane w przypadku niekomercyjnych wypożyczeń, darowizn i wymian między naukowcami a instytucjami naukowymi, zarejestrowanymi przez organy administracyjne Państw, w których się one znajdują, okazów zielnikowych oraz innych, zakonserwowanych, zasuszonych lub wtopionych okazów muzealnych, a także żywego materiału roślinnego, opatrzonego etykietą, której wzór został określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 lub podobną etykietą wydaną lub zatwierdzoną przez organ administracyjny państwa trzeciego.

Artykuł 8

Przepisy odnoszące się do kontroli działalności handlowej

1. Zakazane jest kupno, oferowanie kupna, pozyskiwanie do celów handlowych, wystawianie na widok publiczny do celów handlowych, wykorzystywanie dla zysku, sprzedaż, przechowywanie w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży lub transportu w celu sprzedaży okazów gatunków wymienionych w załączniku A.

2. Państwa Członkowskie mogą zakazać posiadania okazów, w szczególności żywych zwierząt gatunków wymienionych w załączniku A.

3. Zgodnie z wymogami innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony dzikiej fauny i flory organ administracyjny Państwa Członkowskiego, w którym znajdują się okazy, może przyznać zwolnienie od zakazów określonych w ust. 1 poprzez wydanie stosownego świadectwa, po indywidualnym rozpatrzeniu sprawy, jeżeli okazy:

- a) zostały pozyskane we Wspólnocie lub zostały wprowadzone do Wspólnoty, zanim zaczęły w stosunku do nich mieć zastosowanie przepisy odnoszące się do gatunków wymienionych w dodatku I do Konwencji lub w załączniku C1 do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82, lub też w załączniku A; lub
- b) stanowią przetworzone okazy pozyskane ponad 50 lat wcześniej; lub
- c) zostały wprowadzone do Wspólnoty zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i wykorzystywane mają być w celach, które w negatywny sposób nie wpłyną na możliwość przeżycia takiego gatunku; lub
- d) są okazami, które urodziły się i zostały wyhodowane w niewoli lub są sztucznie rozmnożonymi okazami gatunku roślin lub stanowią części lub produkty pochodne takich gatunków; lub
- e) są okazami, które w wyjątkowych okolicznościach wymagane są na rzecz postępu naukowego lub istotnych celów biomedycznych stosownie do dyrektywy Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych⁽¹⁾, w przypadku gdy dany gatunek jest jedynym odpowiednim do realizacji tych celów i gdy brak okazów urodzonych i wyhodowanych w niewoli; lub
- f) są przeznaczone do celów hodowli lub rozmnażania, których realizacja przyniesie korzyści w zakresie ochrony gatunku;
- g) mają być przeznaczone do celów badawczych lub edukacyjnych, mających przyczynić się do zachowania lub ochrony gatunków; lub
- h) pochodzą z Państwa Członkowskiego i zostały pozyskane w naturze, zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.

4. Ogólne odstępstwa od zakazów określonych w ust. 1, oparte na warunkach określonych w ust. 3, a także ogólne odstępstwa w odniesieniu do gatunków wymienionych w załączniku A, zgodnie z art. 3 ust.1 lit. b) pkt ii), mogą być określone przez Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18. Wszelkie takie

odstępstwa muszą być zgodne z wymogami innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony dzikiej fauny i flory.

5. Zakazy określone w ust. 1 mają również zastosowanie do okazów gatunków wymienionych w załączniku B, z wyjątkiem przypadków, w których można udowodnić w sposób zadowalający właściwy organ danego Państwa Członkowskiego, że takie gatunki zostały pozyskane, a jeśli pochodzą spoza Wspólnoty, że zostały wprowadzone na ten obszar zgodnie z prawodawstwem obowiązującym w zakresie ochrony dzikiej fauny i flory.

6. Właściwe organy Państw Członkowskich mają prawo do swobodnego decydowania o sprzedaży wszelkich okazów gatunków wymienionych w załącznikach B do D, które skonfiskowały na mocy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że nie wrócą one bezpośrednio do osoby lub podmiotu, któremu je skonfiskowano lub który brał udział w wykroczeniu. Następnie takie okazy mogą być pod każdym względem traktowane, jak gdyby zostały pozyskane w sposób legalny.

Artykuł 9

Przewóz żywych okazów

1. Wszelki przewóz w obrębie Wspólnoty żywych okazów gatunków wymienionych w załączniku A z miejsca wskazanego w zezwoleniu na przywóz lub w każdego rodzaju świadectwie wydanym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wymaga uprzedniego zezwolenia organu administracyjnego Państwa Członkowskiego, w którym okaz się znajduje. W innych przypadkach przewozu osoba odpowiedzialna za przewóz okazu musi być w stanie, gdy to stosowne, przedstawić dowód legalnego pochodzenia okazu.

2. Zezwolenia takie są:

- a) udzielane tylko wtedy, gdy właściwy organ naukowy danego Państwa Członkowskiego lub, gdy okaz jest przewożony do innego Państwa Członkowskiego, właściwy organ naukowy tego ostatniego upewni się, że pomieszczenie przeznaczone dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest właściwie wyposażone, aby zapewnić mu odpowiednią ochronę i opiekę;
- b) potwierdzone przez wydanie świadectwa; oraz
- c) gdy to stosowne, niezwłocznie przekazywane organowi administracyjnemu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się okaz.

3. Jednakże żadne takie zezwolenie nie jest wymagane, jeśli żywe zwierzę musi zostać przewiezione w celu pilnego leczenia weterynaryjnego i wróci bezpośrednio do zatwierdzonego miejsca, w którym przebywa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 18.12.1986, str.1.

4. Gdy żywy okaz gatunku wymienionego w załączniku B jest przewożony w obrębie Wspólnoty, właściciel okazu może zezwolić na jego przewóz tylko po upewnieniu się, że przewidziany odbiorca jest odpowiednio poinformowany o pomieszczeniu, wyposażeniu i rozwiązaniach praktycznych, jakie są wymagane do zapewnienia właściwej opieki nad okazem.

5. Gdy wszelkie żywe okazy są przewożone do Wspólnoty, ze Wspólnoty lub w jej obrębie lub gdy są przechowywane w czasie jakiegokolwiek okresu tranzytu lub przeładunku, są one przygotowane, przenoszone i otoczone opieką w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko uszkodzenia, utraty zdrowia lub okrutnego traktowania oraz, w przypadku zwierząt, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym ochrony zwierząt w czasie transportu.

6. Na mocy procedury ustanowionej w art. 18 Komisja może wprowadzić ograniczenia dotyczące przetrzymywania lub przewożenia żywych okazów gatunków, wobec których zastosowano ograniczenia w zakresie ich wprowadzania do Wspólnoty zgodnie z art. 4 ust. 6.

Artykuł 10

Wydawanie świadectw

Po otrzymaniu wniosku, włącznie z całą wymaganą dokumentacją towarzyszącą, od danej osoby i pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie warunki jej wydania, organ administracyjny Państwa Członkowskiego może wydać świadectwo do celów określonych w art. 5 ust. 2 lit. b) i art. 5 ust. 3 i 4, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. b).

Artykuł 11

Ważność zezwoleń i świadectw oraz specjalne warunki ich wydawania

1. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać, zezwolenia i świadectwa wydane przez właściwe organy Państw Członkowskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są ważne w całej Wspólnocie.

2. a) Jednakże wszelkie takie zezwolenie lub świadectwo oraz wszelkie zezwolenie lub świadectwo wydane na jego podstawie uważa się za nieważne, jeśli właściwy organ lub Komisja, po konsultacji z właściwym organem, który wydał zezwolenie lub świadectwo, ustali, że zostało ono wydane na podstawie błędnego założenia, że warunki jego wydania zostały spełnione.

b) Okazy znajdujące się na terytorium Państwa Członkowskiego, których dotyczą takie dokumenty, zostaną zatrzymane przez właściwe organy tego Państwa Członkowskiego i mogą zostać skonfiskowane.

3. Wszelkie zezwolenie lub świadectwo wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem może przewidywać warunki i wymagania nałożone przez wydający organ, aby zapewnić przestrzeganie jego przepisów. W przypadku gdy pojawi się potrzeba wprowadzenia takich warunków lub wymagań do treści zezwoleń lub świadectw, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję.

4. Wszelkie zezwolenie na przywóz wydane na podstawie kopii odpowiedniego zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu uprawnia do wprowadzenia okazów do Wspólnoty tylko wtedy, gdy towarzyszy mu oryginał ważnego zezwolenia na wywóz lub świadectwa powrotnego wywozu.

5. Komisja ustali terminy wydania zezwoleń i świadectw, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 12

Miejsca wprowadzenia i wywozu

1. Państwa Członkowskie wyznaczają urzędy celne, które będą przeprowadzać kontrole i dopełniać formalności związanych z wprowadzaniem do Wspólnoty i wywozem ze Wspólnoty okazów gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem w celu przydzielenia im przeznaczenia celnego w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 oraz określą, które urzędy będą zajmować się żywymi okazami.

2. Wszystkie urzędy wyznaczone zgodnie z ust. 1 zatrudnią wystarczającą liczbę odpowiednio przeszkolonych pracowników. Państwa Członkowskie zapewnią, że pomieszczenia są zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym w zakresie transportu i przechowywania żywych zwierząt oraz że w razie potrzeby są podejmowane stosowne kroki w odniesieniu do żywych roślin.

3. Wszystkie urzędy wyznaczone zgodnie z ust. 1 zostaną zgłoszone Komisji, która opublikuje ich wykaz w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. W wyjątkowych przypadkach i zgodnie z kryteriami określonymi w ramach procedury ustanowionej w art. 18 organ administracyjny może zezwolić na wprowadzenie do Wspólnoty lub wywóz albo powrotny wywóz ze Wspólnoty przez urząd celny inny niż wyznaczony zgodnie z ust. 1.

5. Państwa Członkowskie zapewnią, aby na przejściach granicznych społeczeństwo było informowane o przepisach wykonawczych do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Organy administracyjne, naukowe i inne właściwe organy

1. a) Każde Państwo Członkowskie wyznaczy organ administracyjny zasadniczo odpowiedzialny za wykonanie niniejszego rozporządzenia i kontakty z Komisją.
- b) Wszystkie Państwa Członkowskie mogą również wyznaczyć dodatkowe organy administracyjne lub inne właściwe organy, które będą pomagać w wykonywaniu, w którym to przypadku zasadniczy organ administracyjny jest odpowiedzialny za przekazywanie organom dodatkowym wszelkich informacji, których wymaga odpowiednie stosowanie niniejszego rozporządzenia.
2. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy jeden lub więcej organów naukowych o odpowiednich kwalifikacjach, których obowiązki będą odmienne od zadań jakiegokolwiek wyznaczonego organu administracyjnego.
3. a) Nie później niż na trzy miesiące przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie przekażą Komisji nazwy i adresy wyznaczonych organów administracyjnych, innych organów właściwych do wydawania zezwoleń lub świadectw oraz organów naukowych, a Komisja opublikuje te informacje w ciągu miesiąca w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
- b) Na wniosek Komisji każdy organ administracyjny określony w ust. 1 lit. a) przekaże jej w ciągu dwóch miesięcy nazwiska i wzory podpisów osób upoważnionych do podpisywania zezwoleń lub świadectw oraz odciski pieczęci, plomb lub innych urządzeń stosowanych do potwierdzenia autentyczności zezwoleń lub świadectw.
- c) Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich zmianach dotyczących informacji już dostarczonych w terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy od wprowadzenia w życie takich zmian.

Artykuł 14

Monitorowanie przestrzegania przepisów i dochodzenie ich naruszeń

1. a) Właściwe organy Państw Członkowskich monitorują przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.
- b) Jeśli kiedykolwiek właściwe organy będą miały powód, aby sądzić, że niniejsze przepisy są naruszane, podejmują odpowiednie kroki, aby zapewnić przestrzeganie lub wszcząć postępowanie sądowe.

c) Państwa Członkowskie poinformują Komisję, a w przypadku gatunków wymienionych w dodatkach do Konwencji Sekretariat Konwencji, o wszelkich krokach podjętych przez właściwe organy w odniesieniu do znacznych naruszeń niniejszego rozporządzenia, w tym zatrzymań i konfiskat.

2. Komisja wskaże właściwym organom Państw Członkowskim sprawy, których zbadanie uważa za konieczne na podstawie niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie poinformują Komisję, a w przypadku gatunków wymienionych w dodatkach do Konwencji Sekretariat Konwencji o wynikach wszelkiego podjętego w następstwie dochodzenia.

3. a) Zostanie powołana grupa ds. realizacji, składająca się z przedstawicieli organów każdego Państwa Członkowskiego odpowiedzialnych za zapewnienie wprowadzenia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia. Grupie tej przewodniczy przedstawiciel Komisji.

b) Grupa ds. realizacji zbada wszelkie kwestie techniczne związane z realizacją niniejszego rozporządzenia podniesione przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek członków grupy lub komitetu.

c) Komisja przekaże komitetowi opinie wyrażone przez grupę ds. realizacji.

Artykuł 15

Przekazywanie informacji

1. Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie i Komisja zapewnią podjęcie koniecznych kroków mających na celu zaznajomienie społeczeństwa i jego informowanie o przepisach odnoszących się do wykonania Konwencji i niniejszego rozporządzenia oraz o środkach służących wykonaniu tego ostatniego.

2. Komisja pozostanie w kontakcie z Sekretariatem Konwencji, tak aby zapewnić skuteczne wykonanie Konwencji na całym terytorium, na którym ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie.

3. Komisja niezwłocznie przekaże wszelkie wskazówki Grupy ds. Przeglądu Naukowego organom administracyjnym Państw Członkowskich, których one dotyczą.

4. a) Organy administracyjne Państw Członkowskich przekażą Komisji do dnia 15 czerwca każdego roku wszystkie informacje dotyczące poprzedniego roku wymagane do opracowania sprawozdań określonych w art. VIII.7 lit. a)

Konwencji, a także równoważne informacje dotyczące międzynarodowego handlu wszystkimi okazami gatunków wymienionych w załącznikach A, B i C oraz wprowadzania do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku D. Komisja określi informacje, które mają być przekazywane, oraz formę, w jakiej będą one przedstawiane, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

b) Na podstawie informacji określonych w lit. a) Komisja publikuje do dnia 31 października każdego roku sprawozdanie statystyczne dotyczące wprowadzania do Wspólnoty oraz wywozu i powrotnego wywozu ze Wspólnoty okazów gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem, a także przekazuje Sekretariatowi Konwencji informacje na temat gatunków, których dotyczy Konwencja.

c) Bez uszczerbku dla art. 20, począwszy od 1999 r. do dnia 15 czerwca każdego roku, organy administracyjne Państw Członkowskich przekazują Komisji wszystkie informacje odnoszące się do dwóch poprzednich lat, wymagane do opracowania sprawozdań określonych w art. VIII.7 lit. b) Konwencji, a także równoważne informacje dotyczące przepisów niniejszego rozporządzenia, które wykraczają poza zakres Konwencji. Komisja określi informacje, które mają być przekazywane, oraz formę, w jakiej będą one przedstawiane, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

d) Na podstawie informacji określonych w lit. c), począwszy od 1999 r. do dnia 31 października co drugiego roku, Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące wykonania i realizacji niniejszego rozporządzenia.

5. Mając na względzie opracowanie zmian w załącznikach, właściwe organy Państw Członkowskich prześlą Komisji wszystkie istotne informacje. Komisja określi wymagane informacje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

6. Bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku⁽¹⁾, Komisja podejmie stosowne środki w celu ochrony poufności informacji uzyskanych podczas wykonywania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Sankcje

1. Państwa Członkowskie podejmą stosowne środki zapewniające nałożenie sankcji, przynajmniej w przypadku następujących naruszeń niniejszego rozporządzenia:

- a) wprowadzenia do Wspólnoty lub wywozu albo powrotnego wywozu ze Wspólnoty okazów bez odpowiedniego zezwolenia lub świadectwa lub też na podstawie fałszywego, sfałszowanego lub nieważnego zezwolenia lub świadectwa, lub dokumentu, w którym dokonano zmian bez upoważnienia organu wydającego;
- b) niespełnienia warunków określonych w zezwoleniu lub świadectwie wydanym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- c) złożenia nieprawdziwego oświadczenia lub świadomego przedstawienia fałszywych informacji w celu uzyskania zezwolenia lub świadectwa;
- d) posługiwania się fałszywym, sfałszowanym lub nieważnym zezwoleniem lub świadectwem, lub dokumentem, w którym dokonano zmian bez upoważnienia jako podstawy otrzymania zezwolenia lub świadectwa wspólnotowego, lub też w jakimkolwiek innym urzędowym celu związanym z niniejszym rozporządzeniem;
- e) niezłożenia zawiadomienia o przywozie lub złożenia fałszywego zawiadomienia o przywozie;
- f) wysyłki żywych okazów bez poczynienia odpowiednich przygotowań mających na celu zmniejszenie ryzyka uszkodzenia, utraty zdrowia lub okrutnego traktowania;
- g) wykorzystywania okazów gatunków wymienionych w załączniku A w inny sposób niż zgodny z upoważnieniem przyznanym w czasie wydawania zezwolenia na przywóz lub później;
- h) handlu sztucznie rozmnażanymi roślinami w sposób niespełniający przepisów ustanowionych zgodnie z art. 7 ust.1 lit. b);
- i) wysyłki okazów do Wspólnoty lub poza jej obszar lub tranzytu przez terytorium Wspólnoty bez odpowiedniego zezwolenia lub świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz w przypadku wywozu lub powrotnego wywozu z państwa trzeciego będącego stroną Konwencji, zgodnie z nią lub bez wystarczającego dowodu, że takie zezwolenie lub świadectwo zostało wydane;
- j) kupna, oferowania kupna, pozyskiwania do celów handlowych, wystawiania na widok publiczny do celów handlowych, wykorzystywania dla zysku, sprzedaży, przechowywania w celu sprzedaży, oferowania do sprzedaży lub transportu w celu sprzedaży okazów gatunków z naruszeniem art. 8;
- k) wykorzystania zezwolenia lub świadectwa wobec innego okazu niż ten, dla którego zostało ono wydane;
- l) sfałszowania lub zmiany wszelkiego zezwolenia lub świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

m) ukrycia faktu odrzucenia wniosku o wydanie wspólnotowego zezwolenia lub świadectwa przywozu, wywozu lub powrotnego wywozu, zgodnie z art. 6 ust. 3.

Artykuł 18

Komitet

2. Środki określone w ust. 1 odpowiadają charakterowi i powadze naruszenia oraz uwzględniają przepisy dotyczące zatrzymania oraz, gdy to stosowne, konfiskaty okazów.

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

3. W przypadku konfiskaty okazu jest on powierzany właściwemu organowi Państwa Członkowskiego konfiskaty, który:

Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet podejmuje swoją opinię na temat projektu w terminie, który może ustalić przewodniczący w zależności od pilności sprawy. Opinia podejmowana jest większością głosów, ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podejmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich wchodzących w skład Komitetu wazone są w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

a) po konsultacji z organem naukowym odnośnego Państwa Członkowskiego umieści lub w inny sposób rozporządzi okazem na warunkach, które uważa za stosowne, oraz zgodne z celami i postanowieniami Konwencji i niniejszego rozporządzenia; oraz

Komisja przyjmuje przewidywane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) w przypadku żywego okazu wprowadzonego do Wspólnoty, po konsultacji z Państwem wywozu, może zwrócić okaz do tego Państwa na koszt sprawcy naruszenia.

4. W przypadku gdy żywy okaz gatunku wymienionego w załącznikach B i C pojawi się w punkcie wprowadzenia do Wspólnoty bez odpowiedniego ważnego zezwolenia lub świadectwa, okaz musi zostać zatrzymany i może ulec konfiskacie lub jeśli odbiorca nie przyzna się do niego, właściwe organy Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za punkt wprowadzenia mogą, gdy to stosowne, odmówić przyjęcia przesyłki i domagać się od przewoźnika zwrotu okazu do miejsca wysyłki.

Jeśli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeśli nie zostanie wydana żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie propozycję środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

2. W odniesieniu do zadań Komitetu określonych w art. 19 ust. 1 i 2, jeśli po upływie trzech miesięcy od dnia zwrócenia się do Rady Rada nie podejmie decyzji, Komisja przyjmie proponowane środki.

3. W odniesieniu do zadań Komitetu określonych w art. 19 ust. 3 i 4, jeśli po upływie trzech miesięcy od dnia zwrócenia się do Rady Rada nie podejmie decyzji, Komisja przyjmie proponowane środki, z wyjątkiem przypadków, gdy Rada nie przyjmie wspomnianych środków zwykłą większością głosów.

Artykuł 17

Grupa ds. Przeglądu Naukowego

1. Niniejszym powołuje się Grupę ds. Przeglądu Naukowego, składającą się z przedstawicieli organu naukowego lub organów wszystkich Państw Członkowskich, której przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 19

2. a) Grupa ds. Przeglądu Naukowego zbada wszystkie kwestie naukowe związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia – w szczególności dotyczące art. 4 ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. a) i ust. 6 – podniesione przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy albo na wniosek członków Grupy lub Komitetu.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 Komisja:

1) ustala jednolite warunki i kryteria dla:

i) wydawania, ważności i zastosowania dokumentów określonych w art. 4, 5, 7 ust. 4 i 10; określi także ich wygląd;

b) Komisja przekazuje Komitetowi opinie Grupy ds. Przeglądu Naukowego.

ii) stosowania świadectw fitosanitarnych; oraz

- iii) wprowadzania w razie konieczności procedur oznakowania okazów w celu ułatwienia identyfikacji i zapewnienia realizacji przepisów;
- 2) przyjmuje środki określone w art. 4 ust. 6 i 7, art. 5 ust. 5 i 7 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c), ust. 2 lit. c) i ust. 3, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 6, art. 11 ust. 5, art. 15 ust. 4 lit. a), c) i ust. 5 oraz art. 21 ust. 3;
- 3) wprowadza zmiany w załącznikach A do D, z wyjątkiem zmian w załączniku A, które nie wynikają z decyzji podjętych przez Konferencję Stron Konwencji;
- 4) przyjmuje w razie konieczności dodatkowe środki mające na celu wprowadzenie w życie rezolucji Konferencji Stron Konwencji, decyzji lub zaleceń Stałego Komitetu Konwencji i zaleceń Sekretariatu Konwencji.

Artykuł 20

Przepisy końcowe

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję i Sekretariat Konwencji o przepisach, jakie przyjmie konkretnie w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, oraz o wszystkich zastosowanych instrumentach prawnych i środkach podjętych w celu jego wykonania i realizacji.

Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 21

1. Niniejszym rozporządzenie (EWG) nr 3626/82 zostaje uchylone.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 1996 r.

W imieniu Rady

B. HOWLIN

Przewodniczący

2. Do czasu przyjęcia środków przewidzianych w art. 19 pkt 1 i 2 Państwa Członkowskie mogą utrzymać lub w dalszym ciągu stosować środki przyjęte zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82 i rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3418/83 z dnia 28 listopada 1983 r. ustanawiającym przepisy dotyczące jednolitych warunków wydawania i stosowania dokumentów wymaganych w celu wykonania we Wspólnocie Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem ⁽¹⁾.

3. Na dwa miesiące przed wykonaniem niniejszego rozporządzenia, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 i po konsultacjach z Grupą ds. Przeglądu Naukowego, Komisja:

- a) musi sprawdzić, czy nie ma żadnego uzasadnienia dla zastosowania ograniczeń w zakresie wprowadzania do Wspólnoty gatunków wymienionych w załączniku C1 do rozporządzenia (EWG) nr 3626/82, które nie zostały włączone do załącznika A do niniejszego rozporządzenia;
- b) przyjmie rozporządzenie zmieniające załącznik D, aby stanowił reprezentatywny wykaz gatunków spełniających kryteria ustanowione w art. 3 ust. 4 lit. a).

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 czerwca 1997 r.

Artykuły 12, 13 i art. 14 ust. 3 i art. 16, 17, 18, 19 i 21 ust. 3 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 7.12.1983, str.1.

ZAŁĄCZNIK

Uwagi w sprawie wykładni załączników A, B, C oraz D

Zob.: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1497/2003, Dz.U. L 215 z 27.8.2003, str. 3
